

00000000 0000000000 00000000 0000000000000000 - 000000000000000000 00000000

யதார்த்தவாதம் என்னும் புனைவை மற்றும் வாசிப்பு இன்றும் இருப்பதே. நவீனத்துவம் அதன் மாற்றாக அதை அனுப்பி விட்டு வந்ததல்ல. நவீனத்துவம் வாசகரின் வாசிப்பும் புரிதலும் சிறிவூ பற்றதன் அடையாளம்.. இன்று படபைபாளிகளுக்கு யதார்த்தநவீனப்புனைவை இரண்டும் உள் ளடக்கம் அல்லது மயைக்கருவை ஓட்டி பாங்காகப் பயன்படுகின்றன.

ஓர் பிரதிக் குள் என்ன வர வணேட்டும் என்பது ஓர் படபைபாளியின் தனிப்பட்ட சூதந்திரமான தரே வு. அவர் சிந்தனையைத் துண்டும், மனமாற்றத்தை வணேட்டும் ஓர் கருத்தை முன் வகைகலாம். அது அவர் மனதில் தீ விரமாகப் படும் ஒன்றை அவர் வாசகருடன் பகிர்வது இயல்பானதே. அது பிரசாரமாக இல்லாமல் கலையாக நுட்பமாக வளெரிப்படும் போது இலக்கியத்துக்கு அணி சரேக்கும் பங்களிப்பாகிறது.

முதலில் 'கடத்தல்காரன்' சிறுகதையை வாசிப்போம். அதற்கான இணைப்பு -- [இது](#).

முதல் வாசிப்பில் நாம் இதனை என்னவாகக் காண்கிறோம்? கதை சிங்கப்பிரில் நடப்பதை நாம் ரயில் பயணத்தின் ஊடேயும் மற்றும் உரையாடல்கள் வழியும் அறிகிறோம். இல்லையா? சீன முதியவர் பலரிடமும் மிகவும் அடக்கமான கரூரலில் மலெலிதாகக் கட்டேடது என்ன என்பதும் நமக்குத் தெரியும். அதனை ஏன் மலெலிதான கரூரலில் கட்டேடார் என்பதும். சிங்கப்பிரில் பிச்சை எடுப்பது சட்டரீதியாகக் கடுமையாகத் தடை

செய்யப்பட்டது. பிச்சை போட்டவரும் விதிவிலக்கல்ல. தண்டனை உண்டு. பலரிடமும் கட்டைவர, மலாய், சீன, தமிழ் பயணிகளிடம் அவர் பாரபட்சமின்றிக் கட்டேகிறார். இறுதியில் ஒரு தமிழ்ப் பயணி பயந்து பயந்து ஆனால் தவறாமல் தந்து செல்கிறார். இதற்குப் பிறகு நாம் கதையின் தலைப்பைப் படிக்கிறோம். கடத்தல் காரன். யார் கடத்தினார்? எதற்கு கடத்தினார்? கடத்தல் என்பது என்ன? ஒரு ஊரில் கிடகைக் காரிதான் ஒன்றை, வேறு ஊரிலிருந்து கள்ளத்தனமாகக் கொண்டு வருவது இல்லையா? சிங்கப்பிரில் சட்டம் மற்றும் பண்பாட்டு அடிப்படையில் பிச்சைக்காரர்களை ஊக்குவிக்காத பாரம்பரியம் இருக்கும் போது தமிழ் ஆள் அங்கே தமது ஊர்க் கலாச்சாரமான பிச்சை போடுவதற்குக் கடத்தி விட்டார்.

கதையின் மிகப்பெரிய பலம் தலைப்பு கதையின் மீது வகைக்கப்பட்ட ஒரு திலகம் போலில்லாமல் கதையின் முக்கியமான அங்கமாக கதாசிரியர் தம் பதிவரைப் பூரிந்து கொள்ள வதைத் திருக்கிற முக்கியமான புதுப் பிரயோகமாக வந்திருப்பது கவிதைகளில் மட்டுமே காணப்படுவது. சிறுகதைகளில் அப்பிரயோகமே கிடப்பது. மிகவும் பாராட்டத்தக்கது.

இந்த இடத்தில் ஒரு விமர்சனக் களே விசுண்டிப்பாக எழும். சிங்கப்பிரிப் பற்றித் தெரியாதவர்களுக்காக ஏன் எந்தக் குறிப்பும் கொடுக்கப்படவில்லை? நவீனத்துவமான இந்தப் படப்பையில் குறிப்புக்கு இடமில்லை என்பதைத் தாண்டி நாம் மமேட்ட பூரிதல் ஒன்றை நோக்கி நகர வேண்டாம்.

நான் சாதாரணமான உடலமைப்பு உள்ளவன். மாற்றுத் திறனாளிப் பற்றிய கதை. எத்தனை குறிப்பு கொடுத்து எனக்குப் பூரிய வரைபது? அப்பிச்சு செய்ய கட்டுரை போதுமே? புனைகதை எதற்கு? பணை, மின்னம் பாலார், அகதிகள், மாற்றுத் திறனாளிகள், மனப்பிறழ்வு உள்ளவர்கள் என ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு வித்தியாசமான சொரணை உண்டு. அதற்கு கதையின் நுட்பத்தில் இருந்து நாம் காணும் போது அந்த உலகின் தரிசனமும் நவீனத்துவத்தின் வீச்சும் ஒன்றாகப் பிடிபடுகின்றன.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வெளியான இந்தக் கதை இன்றும் நவீனத்துவத்துக்கு சிறந்த மாதிரியான ஒரு கதை. இது தமிழில் வந்து பிறகு [ஆங்கிலத்திலும்](#) மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

ஆளுமை வழியாக நாம் வாசிப்பது நம்மைக் குறுகிய எல்லையில் நிறுத்தி விடும். மறுபக்கம் ஒரு ஆளுமையின் தனித்தன்மையை நாம் அவரது படபைப்புகளில் வெளிப்படும் ஆதார சூருதியை வதைத்து அறிந்து கொள்கிறோம். ஜெயந்தி பல நாட்டு, இன் மொழிப் பின்னணியுள்ளவர்களின் பண்பாடு மற்றும் வாழ்க்கை முறை பற்றி புனைவு அபுனைவு வழி நமக்குப் பல சாளரங்களதைத் திறக்கிறார். தமிழில் அவருக்குத் தனியிடம் தருவது இதுதான்.

□□□□ **11:** □□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□

Written by - சத்யானந்தன் -

Thursday, 31 March 2016 21:13 - Last Updated Sunday, 10 April 2016 05:18

<http://sathyanandhan.com>

sathyanandhan.mail@gmail.com